

Eth soldadet de plom

Coma toti es ans, Margalida recebec un present de sa pairin eth dia deth sòn aniversari. Aguest viatge ère ua capseta ornada damb un laç qu'era mainada dauric impacientament.

Laguens s'i embarrave ua figureta estranha: ua dançarina e un soldadet de plom d'ua soleta cama, encolats sus ua madeisha basa en forma de còr.

Margalida non auie pas vist jamès cap de joguet tan rar.

- Qué ei açò, pairin? -demanèc.

Eth pair-sénher preneç era figureta e comencèc a condar-li era fantastica istòria de...Eth soldadet de plom

I auie un viatge un mainatge qu'auie fòrça joguets. Les auie toti ena sua cramba, a on passauè ores e ores en tot jogar-i. Ath mainatge, totun, çò que mès li shautauè ère jogar a hèr batalhes damb es sòns soldadets de plom.

E entre tot eth pialèr de soldats, n'i auie un que li mancaue ua cama e qu'eth tostemp metie en prumèra linha coma exemple de valor.

Mès eth mainatge, non sabie que, en tot qu'eth dromie, es joguets crubauen vida. Atau siguec qu'ua vrespada eth soldadet de plom, anèc a parar laguens dera escuror d'ua capsas, a on tanben i auie sauvada ua plan beròia dançarina. Non cau pas díder qu'entre eri possèc er amor a prumèr còp de uelh, mès coma toti dus èren fòrça tímids, tiegen amagadi es sòns sentiments, en tot que se condaven es batalhes qu'entamenave eth, e es espectacles qu'aufrie era.

Eth ligame que se creèc entre toti dus se virèc en engüèg des auti joguets.

Abantes d'anar dromir, eth mainatge les amassave e les dreçave, mès dempús eth soldadet e era dançarina, se passauen tota era net blaga que blagaràs.

Un dia, en un des sòns jòcs, eth mainatge decidic balhar ath soldadet ua mission especiau: susvelhar era casa. Atau donques, lo placèc pera part de dehòra dera hièstra dera sua cramba.

De patac, ues bromes neres coma eth carbon caperèren eth cèu e, ath cap de non pas guaire, comencèc a descargar ua tempèsta de relampits e trons.

Eth soldadet resistic eth bategat d'aigua coma podèc, mès arribèc un moment que queiguec de cap laguens d'ua bassa deth carrèr.

Quan eth solei tornèc a lúder, un corròp de mainatges que jogauen pes carrèrs deth barri se trapèc eth soldadet lord e abandonat.

- ÒÒÒhhh! Quin daumatge! Li manque ua cama! -didec un des mainatges.

- Non i hè pas arren -contestèc un aute-. Cuelh-lo, qu'en haram d'eth un intrepid navegaire.

E dit e hèt: ath cap d'un moment, eth soldadet de plom navegaue a bòrd d'un vaishèth de papèr per un des arrius creats pera ploja. Atau ei coma eth soldadet se virèc en marinèr. Era barqueta anèc hèn regues enes aigües der arriu enquia que se calèc laguens era boca d'un esgot.

Alavetz tot s'escuric e eth soldadet comencèc a tremolar de páur en tot que navegaue en silenci entre es arrats que viuien aquiú dejós.

Fin finau, er esgot desboquèc ena mar e eth vaishèth contunhèc en tot navegar en direccion ath pè deth cèu. E quan eth soldadet ja auie perdut de vista era còsta, un remolin d'aigua la enfonsèc.

Eth soldadet pensèc qu'aquerò ère era fin des sòns dies, que tot s'auie acabat. S'enfonsaue e s'enfonsaue entàs prigondors der ocean quan, de còp ua enorma besuga que passaue par'quiú dauric era boca e se l'avalèc en tot pensar-se qu'ère un calamar. Mès quan eth peish encara non auie auut eth temps ne de hèr eth rotet, queigüec en hilat d'un pescaire qu'anaue entath pòrt entà véner eth peish qu'auie capturat.

E semble incredible, mès ei vertat: resulte qu'era mair deth mainatge qu'auie metut eth soldadet ena hièstra, hège un torn peth mercat quan vedec aquera besuga ena peishonaria.

- Guarda quina besuga tan fresca! La codinarè anet madeish ara plancha - ce pensèc.

Atau donques, la cromptèc e se la emportèc tà casa.

Quan sigüec era ora de premanir eth sopar, era mair deth mainatge comencèc a limpiar era besuga. E quan la dauric damb un guinhauet, apareishec eth soldadet de plom !

Eth mainatge se metec fòrça content d'auer-lo tornat a trapar. E aguest viatge decidic meter-lo sus eth larèr, e, suspresa!, ath cant dera sua estimada dançarina!

Eth soldadet comencèc a condar-li totes es sues aventures: qu'auie navegat en miei d'arrats, qu'auie gessut a mar dubèrta enquia qu'ua èrsa d'aigua li auie enfonsat eth vaishèth de papèr, que...

Mès, quan mès ahiscat ère en sòn explic, ua fòrta ventada hec a quèir era dançarina entre es ahlames deth larèr.

Eth soldadet non podie suportar veir com era dançarina se cremaue e en tot préner gran coratge, se lancèc sus es hlames deth huec.

A plaser, eth huec comencèc a hóner es sues bases e, alavetz, eth plom d'ua des figures comencèc a barrejar-se damb eth plom dera auta en tot cuélher forma de còr.

Quan es sòns còssi tanben èren ath punt de delir-se, eth mainatge les rescatèc d'entremiei des ahlames.

D'alavetz enlà, eth soldadet e era dançarina an estat tostemp amassa, junhuts peth sòn destin sus ua basa damb forma de còr.

- Donc a compodar d'ara enlà non deisharè que se desseparen bric mès - didec

Margalida.

E sense qu'arrés se n'encuedèsse, era dançarina e eth soldadet de plom se guardèren en tot entrearrir de felicitat.

Guidon: J. M Hernández Ripoll

-
-
- Amb el suport de

© CCRTV Interactiva, S.A. | Televisió de Catalunya, S.A.

- [Avís legal](#) |
- [Segell de qualitat](#) |
- [Contacta 5480](#) |
- - [Idiomes](#)
 - [Català](#)
 - [Castellano](#)
 - [English](#)